

सम्पादकीय

अन्तर्राष्ट्रीय भन्सार दिवसको सन्दर्भ

विश्व भन्सार संगठनको आघावानमा हरेक वर्ष जनवरी २६ मा अन्तर्राष्ट्रीय भन्सार दिवस मनाउने गरिन्छ। आज पनि नेपालसहित विश्वभर पनि विभिन्न कार्यक्रम गरी यो दिवस मनाइँदैछ। अवैध रुपमा सामान आयात गर्दा मुलुकको अर्थतन्त्रमा मात्र नभई सुशासन, विकास तथा मानव सुरक्षामा समेत विश्वव्यापी रुपमा खतरा बढेको भन्दै संगठनले सुरक्षित व्यवसायिक वातावरण निर्माण गर्न आवश्यक ठानेर नै यो दिवस मनाउन थालेको हो। भन्सार प्रशासन कार्यलाई राजस्व संकलनमा मात्र सिमित नराखी मुलुकको समग्र आर्थिक विकासका लागि सहज व्यवसायिक वातावरण निर्माण गर्नमा यो दिवसले महत्वपूर्ण टेवा पुन्याउने गर्दछ। तर नेपालमा भने भन्सा छली गर्ने क्रम रोकिएको छैन। यो अत्यन्त दुःखको कुरा हो।

पछिल्लो समयमा भन्सार छली गर्ने क्रम बढेको छ। अहिले दैनिक रुपमा भन्सार नाकाहरूबाट छुटेका ट्रक समातिने र त्यसमा तिर्नुपर्ने राजस्व नतिरिएको पाइन्छ। दैनिक रुपमा सयांको संख्यामा भन्सार छली हुँदासम्म सरकार र सम्बन्धित निकाय मौन हुने गर्दछन्। राजस्व छली महाअपराध हो। आफै देशलाई ठगेर कमाइएको पैसाले त्यस्ता व्यक्तिको अतीत हुने निश्चित छ। तर, पनि राजस्वमा हुने छली रोकिनुको साटो बढनु अझै दुर्भाग्यपूर्ण छ। यस्ता गतिविधिमाथि छानविन र कारवाही हुन सकिरहेको छैन। यसलाई रोकन अहिलेसम्म कुनै विशेष पहल हुन नसक्नु दुखद हो। नेपालको भन्सार प्रशासनले विभिन्न भन्सार बिन्दुहरूमा भन्सार महसुल, मूल्य अभिवृद्धि कर, अन्तशुल्क तथा अन्य करहरु असुल गर्दछ। यसले कुल राजस्वको ४४ प्रतिशत तथा कर राजस्वको ५० प्रतिशत प्रतिनिधित्व गर्दछ। भन्सार महसुलले मात्र कुल कर सम्बन्धी राजस्वको २० प्रतिशत प्रतिनिधित्व गरेको हुन्छ। तर भन्सार छली रोक्ने कुनै विशेष पहल हुन सक्नु दुखद हो। राजस्व बिना सरकार सञ्चालनको कल्पनासमेत गर्न सकिंदैन। त्यसले राजस्व छले विषय कसैलाई पनि मान्य हुँदैन। यो एउटा अक्षम अपराध हो। सरकारी तहबाट यस्ता अपराधीको संरक्षण नहुने हो भने धैरै हदसम्म राजस्व ठगीमा नियन्त्रण हुन सक्छ। तसर्थ अन्तर्राष्ट्रीय भन्सार दिवसको अवसरमा भन्सार छली गर्ने कार्यलाई निरुत्साहित गर्न जरुरी छ।

f Opinion @ Social Network f

कति अचम्मको छ नि यो दुनियाँ मरेकोलाई रोएर उठाउन खोज्न्
असि जिउदोलाई रुवाएर मार्न खोज्न्।

(पुनम बगाले मगरको फेसबुक स्टाटस <https://www.facebook.com/punam.bagale>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राखेछौ। यसका लागि हाप्तो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगान गर्न सक्नुहोस्त।

नवजनेताना दैनिकको रुपमा तपाईंसामु आईरहेको छ। यो पत्रिका अझ स्तरीय असि पञ्चीय बनाउनको लागि तपाईंहरुको अनुसूच्य सुधारवहनको हातीलाई अत्यन्ते जरुरी छ। पाठकवन्द तपाईंका सुभावहरु दिई हातीलाई सहयोग गर्नुहुन हाती अनुरोध गर्दैछ।

नवजनेताना दैनिक
भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

राजनीतिक दलको कार्यकर्ता नबन्दाको परिणाम

नेपालले संघीय गणतन्त्रको अवलम्बन गरेसँगै सामाजिक सद्भाव र बन्धन्त्वको भावनामा न्यूनीकरण देखापैदै गयो। सीप, योग्यता, क्षमता र परिश्रमको अवमूल्यन हुँदै गयो। आवश्यक क्षमता चाहाने स्थानमा फरक क्षमतालाई पदस्थापन गर्ने संस्कार बसाइयो। पे शाश्वत परिश्रममा विश्वास गर्नेहरूको दैनिकीय बनाइयो र उनीहरूलाई कार्यकर्ता बन्न ललकरियो। तैपनि म पार्टीको सिन्दुर र खादा लगाएर पार्टीमा आबद्ध हुन सकिन। आज म तरैको परिणाम भोगिरहेको छ। मैले दुई शब्द यिनका विरुद्ध लेखें भने जेल जानुपर्ने भएको छ। हो, म जेल गएको समाचार बजारमा आयो भने अचम्म नमान्नु। जेल जाँदा हात हल्लाउने र जेल छुट्टा माला खादामा सिन्दुर जात्रा गराउने मेरा कोही छैनन्। कतै कामको खोजीमा गए, कुन पार्टीको कतातिरको खोजी हुन थालेपछि म कुनै पति स्कूल कले जलगायत संस्थाहरूमा बिक्न सकिन। मलाई राख्नै पर्ने भएमा यो/त्यो पार्टीको सदस्यता लिदिनुपर्छ भन्ने शर्त भैले मानिसहुपर्ने भयो।

यी सबै भैले मान्ना, भैले भए गरेका सबै अपराध क्षम्य हुने, नव भैले महिला हेरे हिसां, छोए करणी, बाटोमा हिँडे आदोलनकारी, राति हिँडे चोर, पुलिसले जेल लगे लामो जेल सजाय भोग्नुपर्ने अवस्था आएको छ। आज न मानिस, समाज, सामाजिक संरचनाहरू, मानिसका दैनिकीहरू, शिक्षा स्वास्थ्य, व्यापार, न त वाणिज्य केही पनि स्वस्थपूर्वक चलन सकेन्। जातातै निराशा नै निराशा अभिव्यक्त भइरहेको सुनिन्छ। आमसञ्चारका माध्यममा पनि बिगियो, भूतिको, सकियो जस्ता शब्दहरूको प्रयोग बढै जान थाल्यो। जसका कारण सत्यता पनि शंकाको घेरामा पर्न गयो। थाहा छैन राज्यले आशा जगाउन नसकेको हो कि मानिसहरू बढी महत्वाकाङ्क्षी भएर हो? मुलकमा अहिले डर र त्रासको आभास भइरहेको छ। देशको राजनीतिक दल ठीक भएन कि? राजनीतिक नेतृत्व? यात मानिसको मति ठीक भएन? यसका वास्तविक कारण राज्य पक्ष खोजन पनि चाहैन र समाधान गर्न पनि तदासुकता देखाउँदैन। तर, मूल प्रवाहका राजनीतिक दलहरू देशमा सबै ठीकठाक नै रहको मनिरहेका छन्। मूलधारमा बसेर जनतालाई वास्तविकता बताइदिने कोही भएन। कुनै पनि दल मूलधारमा बसून, पनि किन? कोही कसैले राजनीतिक बहिष्करणमा परिन्छ कि भन्ने डरले जीखिम मोलन चाहिरहेका छैनन्। मोलो स् पनि किन? जोखिम मोलेहरूको हविगत पछिलो समय उनीहरूले आफै आँखाले देखिरहेका छन्। आलको समाजमा राजनीतिक धार विचार निर्माणकर्ता (बुद्धिजीवी, सामाजिक अगुवा, पत्रकार आदि) विभक्त भएको देखिन्छ। उनीहरूले आफ्नो राजनीतिक आस्था अनुकूलकै धारणा सम्प्रेषण गरिरहेका छन्। नेपालको उच्च शिक्षा अहिले गन्तव्यहीन बाटोमा छ। पहिले जहाँ उच्च शिक्षा थियो, त्यहाँ एउटै बाटो

यियो र दिशा निर्देशित थियो तर अहिले उच्च शिक्षालाई केन्द्रमा परेर वरपर बाटैबाटा बने। शैक्षिक ज्ञान र विवेकले अवसरलाई चियाइरहेको हुन्छ। प्राप्त अवसरहरू खेर फाल्डै जाँदा नेपालको उच्च शिक्षा हाल तीव्र रूपमा संकटोन्मुख छ। संकटका बाष्पिटाहरूले हाम्रा उच्च शैक्षिक संस्थाहरूलाई धायल र न्यून बनाउँदै लगेका छन्। आज समाज पैसामुखी बन्दै गएको छ। पैसाले सबै वस्तु तथा सेवा खरिद गर्न सकिन्छ भन्ने अभिप्रायले मानिसहरू पैसाको पछि लागे। पढाइमा कमजोर, अनुसन्धानमूलक सोचबाट टाढा रहेकाहरू राजनीतिक आन्दोलनमा सहभागी हुँदै अगाडि बढे। दलले यिनलाई लुट्न, चोर्न र जित्नमात्र सिकायो। किसानको आदर, शैक्षिकको सम्मान, राष्ट्रको जिम्मेवारी र दायित्व, बुवाआमाको संरक्षण, पालनपोषण, सार्वजनिक स्रोतमाथिको समान अधिकार जस्ता सामाजिक र नैतिक शिक्षा राजनीतिक दलको प्राथमिकतामा परेनन्।

केशव आचार्य

हालको समाजमा राजनीतिक धार विचार

निर्माणकर्ता (बुद्धिजीवी, सामाजिक अगुवा, पत्रकार आदि) विभक्त भएको देखिन्छ। उनीहरूले आफ्नो

राजनीतिक आस्था अनुकूलकै धारणा सम्प्रेषण

गरिरहेका छन्। नेपालको उच्च शिक्षा अहिले

गन्तव्यहीन बाटोमा छ। पहिले जहाँ उच्च शिक्षा अहिले

तर अहिले उच्च शिक्षालाई केन्द्रमा परेर वरपर

बाटैबाटा बने। शैक्षिक ज्ञान र विवेकले अवसरलाई

चियाइरहेको हुन्छ। प्राप्त अवसरहरू खेर फाल्डै

जाँदा नेपालको उच्च शिक्षा हाल तीव्र रूपमा

संकटोन्मुख छ। संकटका बाष्पिटाहरूले हाम्रा उच्च

शैक्षिक संस्थाहरूलाई धायल र न्यून बनाउँदै लगेका

छन्। आज समाज पैसामुखी बन्दै गएको छ।

पैसाले सबै वस्तु तथा सेवा खरिद गर्न सकिन्छ भन्ने

अभिप्रायले मानिसहरू पैसाको पछि लागे।

पैसाउन्मुख आर्थिक क्रियाकलापले बजार लियो।

सामाजिक सेवाभावबाट निर्देशित हुनुपर्ने राजनीतिक दल पैसामुखी बन्दै गएको छ।

अनुसन्धानमूलक सोचबाट टाढा रहेकाहरू राजनीतिक आन्दोलनमा सहभागी हुँदै अगाडि बढे। दलले

यिनलाई लुट्न, चोर्न र जित्नमात्र सिकायो।

किसानको आदर, शैक्षिकको सम्मान, राष्ट्रको

जिम्मेवारी र दायित्व, बुवाआमाको संरक्षण,

पालनपोषण, सार्वजनिक स्रोतमाथिको समान अधिकार जस्ता सामाजिक र न

खाली बाजारी

पायलसका बिरामीले के खाने, के नखाने ?

पायलस एक पीड़ितावारी रोग हो जसमा शौच गर्दा बिरामीले असहनीय पीड़ा भोग्नु पर्ने हुन्छ । पायलसमा मलद्वार वरपर वा मलद्वारको तल्लो भागका नसाहरू सुन्निन्द्य, जसले गर्दा शौच गर्दा दुख्ने र जलन हुने र कहिलेकाहीं रगत पनि आउन सक्छ । पायलसमा मलद्वारबाट रगत बर्ने र शौच गर्दा कडा दुख्ने मात्र होइन, बसन र सुन्न पनि समस्या हुन्छ । यो रोगमा गलत खानपानले समस्या र रोग बढाउन सक्छ । त्यसैले पायलसमा खानपानमा विशेष ध्यान दिनु जरुरी हुन्छ । पायलसको उपचारका लागि औषधिसँगै खानामा पनि विशेष ध्यान दिनुपर्छ । त्यसैले जसलाई पायलसको समस्या छ उसले के खाने र के नखाने भन्ने थाहा पाउनु पर्छ ।

पायलसको समस्यामा के नखाने ?

पायलस भएकाले कवियत हुने खालका खानेकुरा खानुहुँदैन । यसमा मैदाजन्य परिकार, माछा, मासु, अण्डा, तारेको, भुटेको, मसालेदार खाना, अद्वा, मरीच, खुर्सानी, रक्सी, चुरोट खानु हुँदैन । मासु वा प्रशोधित मासुमा फाइबर (रेशा) कम हुने भएकाले पाचन प्रक्रियामा समस्या हुन् पुर्छ र कवियतको समस्या सुरु हुन्छ । त्यसैले पायलसको समस्या भएका व्यक्तिहरूको मासुको सेवन कम गर्नुपर्छ । भुटेको, तारेको खाना खाँदा पाचन प्रक्रियामा समस्या हुन्छ ।

यस्ता खाना खाँदा पच्च गाहो हुन्छ । त्यसैले यस्ता खाना पनि नखानु नै उचित हुन्छ । मादक पदार्थको सेवनले दिसा भन्न साढो हुने भएकाले दिसा गर्ने समयमा दुखाई भन्न बढ्छ । अत्यधिक मसलेदार, अमिलो, पिरो खाने कुरा खानुहुँदैन । किनकि यस्ता खानेकुराले बिरामीको दुखाई र जलन हुने समस्या बढ्छ । त्यसै गरी चिया, दही, कफी, कोल्ड ड्रिङ्क,

गर्न मद्दत गर्दै । यसका लागि पालक, बन्दागोभी र ब्रोकाउली आदिको सेवन गर्नुपर्छ ।

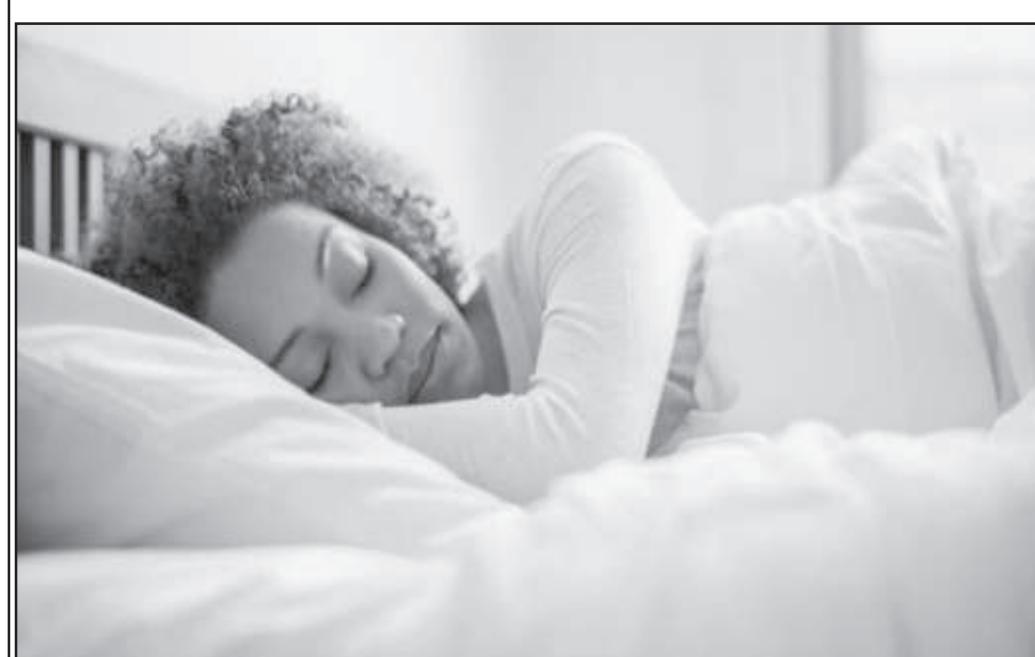
प्रशस्त मात्रामा पानी पिउने : पेटको अधिकांश समस्याको उपचार पानी हो । यदि पायलसबाट पिंडित हुनुपर्छ भने पर्याप्त मात्रामा पानी पिउनुपर्छ । यसो गर्नले पाचन प्रणाली रासायनिक काम गर्दै, कवियत हुँदैन र पेट सफा गर्न सजिलो हुन्छ ।

सलाद : मूला, गाँजर, कौकोमा रासो मात्रामा फाइबर हुन्छ । जसले खाना पचाउन र कवियतको समस्याबाट राहत प्रदान गर्न मद्दत गर्दै । साथै यसमा पानीको मात्रा पनि हुन्छ ।

भेडेखुर्सानी: भेडेखुर्सानीमा पानी र फाइबरको अनौठो संयोजन हुन्छ । यसले पेट सफा गर्न र पायलसको समस्यालाई हटाउन मद्दत गर्दै । त्यसैले पायलसको समस्या भएका व्यक्तिले खानामा भेडेखुर्सानी पनि समावेश गर्नुपर्छ ।

-अनलाइन खबर डटकम

दैनिक ६ घण्टाभन्दा कम सुन्नेहरू सावधान

शरीरलाई स्वस्थ राख्न दैनिक ७ देखि ८ घण्टा सुन्न आवश्यक हुन्छ । कम निद्राले गम्भीर रोगको जोखिम बढाउँछ । कम निन्द्राका कारण ठुलो संख्यामा युवाहरू उच्च रक्तचापको अर्थात उच्च रक्तचापको सिकाक भझरहेको छन् । अहिलेसम्म धैरै अनुसन्धानबाट कम निन्द्राका कारण रक्तचाप २० प्रतिशतसम्म बढन सक्ने कुरा पता लागेको छ, जुन निकै चिन्ताजनक छ ।

ने शनल सेन्टर पर बायोटेक्नोलॉजी इन्फर्मेसनको अध्ययनका अनुसार निन्द्राले हाम्रो स्नायु प्रणाली, हमीन र अन्य शारीरिक घटनाहरूको काममा परिवर्तन ल्याउँछ,

जसले रक्तचापलाई असर गर्दै । निन्द्रा विकारको कारण, रक्तचाप प्रतिक्रिया परिवर्तन र उच्च रक्तचापको जोखिम बढ्छ । ७-८ घण्टाको पर्याप्त निन्द्रा पाउँदा तपाईंको रक्तचाप कम हुन्छ । जब मानिस सुतिरहेको हुन्छ, उसको रक्तचाप १० देखि २० प्रतिशतले घट्छ, जसलाई नकटर्नल डिपिड भणिन्द्य । यो शरीरको लागि आवश्यक छ । राती निन्द्रा नपुरादा उच्च रक्तचाप, मिर्गीलाको दीर्घरोग, मध्यमेह, बुढ्यौली र अवरोधक स्लीप एप्नियालगायतका गम्भीर रोगको जोखिम बढ्छ । धैरै अध्ययनहरूले निन्द्राको कमीले मुटुको स्वास्थ्यलाई नराम्रो असर गर्ने पनि पता लगाएको छ । कम सुन्नने मानिसहरूलाई पनि उच्च रक्तचाप र हृदय रोगको जोखिम बढाउन सक्छ । -रातोपाटी डटकम

इन्टरनेटको लत डिप्रेसनभन्दा खतरनाक

इन्टरनेटले हाम्रो जीवनलाई धेरै सहज बनाएको छ । यसले हाम्रो जीवनस्तर माथि उठाएको छ धेरै कार्यहरू सञ्जिलो पहुँचयोग्य बनाएको छ । सूचना, मनोरञ्जन ज्ञानको यो विश्वाल भण्डारले सुविधामा बढ़ि गरेको छ । तर सही सदृप्योग गर्न नसकेर अत्यधिक प्रयोग गर्न थाले मानिसमा इन्टरनेटको लत तै लाग्दछ । अत्यधिक इन्टरनेटको प्रयोगले प्रयोगकर्ताको एकाग्रता, सम्झना शक्ति र सामाजिक सम्बन्धमा नकारात्मक प्रभाव पार्दछ । इन्टरनेटको प्रयोगले मस्तिष्कको संरचनामा समेत नकारात्मक प्रभाव पार्न चाही प्रयोगले एकाग्रता, सम्झना शक्ति र सामाजिक सम्बन्धमा नकारात्मक प्रभाव पार्ने गर्दछन् ।

अधिकांश अभिभावकमा सन्तानमा भएको इन्टरनेटको लतका कारण चिन्तित छन् । गत वर्ष गैरसरकारी संस्था 'काइ' ले गरेको सर्वेक्षणले इन्टरनेटको अत्यधिक प्रयोगले मानिसको जीवनशैलीमा असर पारको दावी गरेको थिए ।

इन्टरनेटका कारण मस्तिष्कको आन्तरिक संरचना परिवर्तन : अन्तर्राष्ट्रीय स्तरका विभिन्न अनुसन्धान कर्त हरूले आफ्नो अद्ययनमा इन्टरनेटको अत्यधिक प्रयोगले मस्तिष्कको संज्ञानात्मक गतिविधिहरूमा गहिरो प्रभाव पार्न सक्छ भन्ने निष्कर्ष हरूले यी अवधारणाहरूलाई कुहृदसम्म समर्थन गरेका छन् । भनेर पनि जाँच गरे । इन्टरनेटले मस्तिष्कको संरचनालाई कसरी असरगर्दछ भन्ने बारे धेरैजसो अन्तर्राष्ट्रीय अध्ययनहरूले इन्टरनेटको अत्यधिक प्रयोगले मस्तिष्कको संज्ञानात्मक गतिविधिहरूमा गहिरो प्रभाव पार्न सक्छ भन्ने निष्कर्ष निकालेका छन् ।

इन्टरनेटको लतले मौलिकता र रचनात्मकतालाई नष्ट हुँदै :

इन्टरनेटका कारण आज सूचनाको आदानप्रदान अँखामा फिल्मकामा हुन थालेको छ तर यसको अत्यधिक प्रयोगले मानिसको मस्तिष्कको आन्तरिक संरचनामा तीव्र परिवर्तन भइरहेको बताएका छन् ।

इन्टरनेट प्रयोगकर्ताको ध्यान, स्मरणशक्तिकर सामाजिक दृष्टिकोणलाई असर गर्ने गरेको पाइएको उनीहरूको बोफले दबिएको छ उनीहरूको सोचेर बुझे क्षमता लगातार घट्दै गढारहेको छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनद्वारा जारी दिशानिर्देशहरू अनुसार, साना केटाकेटीहरू प्रति दिन एक घण्टा भन्दा बढी स्क्रिनमा पर्नु हुँदैन । अभिभावकहरूले आफ्ना छोराछोरीहरू डिजिटल उपकरणहरू वा इन्टरनेटमा धेरै समय बिताइरहेका छैनन् भनी सुनिश्चित गर्नुपर्छ । डब्ल्यूएचओका अनुसार अभिभावकहरूले बालबालिकालाई इन्टरनेट लतको सिकार हुनबाट जोगाउन सकिन्छ ।

-इहिमालय टाइम्स डटकम

तिब्बती ग्याकक : जाडोका लागि उपयोग

र्याकक नेपालका लागि नौलो परिकार भएकाले देखिए परिवर्तन यो अन्य एसियाली देशमा निकै लोकप्रिय परिकार हो । जाडो मौसममा यो परिकार धेरैले मन पराइने हुनाले पछिलो समय धेरै होटलरेस्टुरेण्टले आफ्नो मेनुमा समावेश गर्न थालेका छन् । ग्याकक तिब्बतको एक मौलिक परिकार हो । यो परिकार परिवारर साथीभाइका साथमा मिलेर खान सकिन्छ ।

भन्दू हेर्दा र्याकक थुक्पाजस्तै लाग्दछ । यद्यपि, यो थुक्पाभन्दा निकै परिमार्जितर महङ्गो खाना मानिन्द्य । यो परिकार तिब्बतबाट वितारै चीन, कोरियार थाइल्यान्ड हुँदै नेपाल भित्रिएको हो । पाहुनाको टेबलमा ताजार तातातो परिस्कर्ने हुँदा पनि यो परिकार लोकप्रिय हुँदै गएको हो । र्याकक मासुर सब्जी दुवैको बन्दू । यसर्थ यो मांसाहारी, शाकाहारी र शुद्ध शाकाहारी सबैका लागि उत्तिकैरोजाइ बन्दै गएको छ । र्याकक चिसो मौसममा शरीरलाई

न्यानोराख्न उपयोगी साबित भएको छ । ताजा मासु या सब्जी मिसाएर स्टकमा उमालिने हुँदा यो मःम, चाउमीन र थुक्पाभन्दा पनि स्वादिलो हुन्छ । यसमा पिरोर अमिलो मिसाएर थप स्वादिलो बनाउन सकिन्छ । एउटा र्याकक अर्डर गरेर धेरैले बाँडेर खान मिल्द्य । यसरी समूहमा मिलेर खाँदा धेरै महङ्गो पनि पर्दैन । यसमाराइस या नुड्लस कुनै पनि भक्स गर्न मिल्द्य । रोजाइ भने तपाईंको हो । योसंगै चिया, मःम, प्राउन, मिट्टबल, पोर्क, चाइनिज साग, च्याउ, तोफू, फिस, किम्ची सलादर गार्लिक कुक्म्बर सलादारखोर पस्कने गरिन्द्य । तामाको भाडोमा तलितर आगो बालेर बनाउने यो खाना 'ट्वेटिन हट पट' भनेर पनि प्रख्यात छ ।

कसरी बनाउने ? सामग्री :

हटपट भाडोमा स्टक हालेर उमालेर अन्य मसला हालै जाने । दिएका अन्य सामग्री थदै आफ्नो इक्क्छा अनुसार हालेर नाले । अनि उमालेर राइस या नुड्लस आदि साइडमा सर्भ गर्ने ।

विधि : बहुपट भाडोमा स्टक हालेर उमालेर अन्य मसला हालै जाने । दिएका अन्य सामग्री थदै आफ्नो

‘व्यवहारिक ज्ञानले व्यक्तित्व र नेतृत्व विकासमा सहयोग गर्दै’

पाल्पा, माघ ११/प्रतिनिधि सभा सदस्य नारायण आचार्यले व्यवहारिक ज्ञानले व्यक्तित्व र नेतृत्व विकासमा सहयोग गर्ने बताएका छन् । पूर्वखोला गाउँपालिकाको आर्थिक सहयोग तथा जल्पा महिला कल्याण परिवारको आयोजनामा जल्पामा सञ्चालित ५ दिने महिलाहरुको क्षमता अभिवृद्धि कार्यशालाको समापनलाई सम्बोधन गर्दै सांसद आचार्यले यस्तो बताएका हुन् ।

उनले महिला उद्यमको
विकास र विस्तारका लागि स्थानीय,
प्रदेश सरकारसँगै संघीय सरकार पनि
साथमै रहेको बताए । सांसद आचार्यले
महिला एकतामा जोड दिई आफुलाई
पर्ने कुनै पनि समस्याका बारेमा
परिवार, छिमेक र समाजमा रहेका
दिदीबहिनीहरूसँग छलफल र
परामर्शपछि समाधान खोज्नुपर्ने
बताए । कार्यक्रममा प्रदेश सभा सदस्य
खेमबहादुर सारले तालिममा सिकेका
ज्ञानलाई व्यवहारमा उतार्न आग्रह गर्दै
सीप सिकेर आत्मनिर्भर हुन सके समृद्धि
प्राप्त हुने बताए । पूर्वखोला
गाउँपालिकाका अध्यक्ष नुन बहादुर
थापाले महिलाहरूको उत्थान र
व्यवसायमा प्रेरित गर्ने कार्यक्रमलाई
गाउँपालिकाले विशेष ध्यान दिएको
बताउदै आर्थिक व्यवस्थापनका पाटोमा
पुरुष भन्दा महिलाहरूको ठूलो भूमिका
रहने बताए । कमाउन भन्दा जोगाउनु

पाल्पा जेसीजको समन्वयमा विद्या मञ्चिरमा छाना र होका

पाल्पा, माघ ११/पाल्पा
जेसीजले जिल्लाको बगानासकाली-१
खोबारीस्थित बुद्ध शान्ति सामुदायिक
विद्या मन्दिरमा छाना र ढोका राखनका
लागि सहयोग गरेको छ। यहाँ छाना
र व्यवस्थित ढोका नहुँदा
बालबालिकाहरूलाई पठन-पाठनमा
समस्या उत्पन्न भएको अवस्थालाई
दृष्टिगत गर्दै जेसीजको समन्वयमा छाना
(टस) र फलामको ढोका राखिएको हो।

जे सीजले जर्मन युथ
भोलिन्टर डाइक, किलन स्ट्रक नेपाल
परिवार जर्मनको आर्थिक सहयोगमा

A black and white photograph showing a group of approximately ten people standing in a row outdoors. They are dressed in casual attire, including jackets and hoodies. In the center-left of the group, a man is holding a large, rectangular framed certificate or plaque. The certificate has text on it, though it's not clearly legible. The background shows a building with windows and some foliage.

पाल्पा, माघ ११/पाल्पा
जेसीजले जिल्लाको बगानासकाली-१
खोबारीस्थित बुद्ध शान्ति सामुदायिक
विद्या मन्दिरमा छाना र ढोका राखनका
लागि सहयोग गरेको छ। यहाँ छाना
र व्यवस्थित ढोका नहुँदा
बालबालिकाहरूलाई पठन-पाठनमा
समस्या उत्पन्न भएको अवस्थालाई
दृष्टिगत गर्दै जेसीजको समन्वयमा छाना
(टस) र फलामको ढोका राखिएको हो।

जे सीजले जर्मन युथ
भोलिन्टर डाइक, किलन स्ट्रक नेपाल
परिवार जर्मनको आर्थिक सहयोगमा

मनको आवाज.....

'नाम पनि यूनिक, काम पनि यूनिक'

यूनिक एफ.एम. ५४२ मेगाहर्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक शोसियल कम्युनिकेशन
प्रा.लि.
तानसेन, पाल्या
०७५-५२१८६८, ५२१८६६
E-mail
news.uniquefm@gmail.com
www.uniquefm942.com

जनप्रतिनिधि : चुनाव...

...वडा-वडामा निःशुल्क घुम्ती स्वास्थ्य
शिविर सञ्चालन गरी स्वास्थ्य सेवा
पनि पालिकाले प्रदान गर्दै आएको छ ।
विपन्न, असहाय तथा दीर्घ रोगीहरूलाई
पालिकाबाट प्रत्येक व्यक्तिलाई नियमित
रुपमा ५ हजार रुपैयाँ सहयोग पनि यसले
गरेको छ । संघीय र प्रदेशबाट परेका
महत्वपूर्ण कार्यक्रमहरु समयमै
कार्यान्वयन गर्नुपर्ने भएकाले पनि
घोषणापत्रमा प्रतिवद्धता गरिएका
कार्यक्रमहरु कार्यान्वयनमा केही समय
लागेको अध्यक्ष भद्राराईको भर्नाई छ ।
उनले अधिकांश प्रतिवद्धताहरु
कार्यान्वयनको चरणमा रहेको र तीन
वर्षीयत्र सबै प्रतिवद्धताहरु पुरा गर्ने दावी
गरे ।

विगतको साथ गुमाउदै
अधिल्लो कार्यकालमा शिक्षा, स्वास्थ्य र
कृषिको क्षेत्रमा नमुना काम गरेर
काँग्रेसबाट अध्यक्षमा निर्वाचित कृष्ण
बस्याल नेतृत्वको स्थानीय सरकारले
प्रशंसा बटुलेको थियो । तर, अहिले
एमालेबाट निर्वाचित सरस्वती चिदी
नेतृत्वको सरकारले भने त्यो साखलाई
जोगाउन सकेको छैन । निर्वाचनका
बेला आफुहरूले जितेमा गाउँपालिकालाई
भ्रष्टचारमुक्त, सुशासनयुक्त पालिकाको
रुपमा स्थापित गर्ने, पालिकावासीको
जीविकोपार्जनका कार्यक्रमहरू ल्याउने,
सेवा प्रवाहलाई चुस्त बनाउने प्रतिवद्धाता

जनाएं चुनाव जितपान आहलका
नेतृत्वले ती वाचा विर्सिंहएको छ ।
अध्यक्षमा निर्वाचित एमालेकी चिदी र
उपाध्यक्षमा निर्वाचित एमालेकै हरिप्रसाद
पाठकले निर्वाचनका बेला जनता सामु
पालिकामा चुनौतिका रूपमा रहेको बाँदर
नियन्त्रण र व्यवस्थापन गर्ने बताएका
थिए । त्यति मात्र होइन उनीहरूले
वन पैदावार, जडीबुटी उत्पादन तथा
व्यवसायीकरणमा जोड दिने, सीप
विकासको तालिम सञ्चालन गरी युवा
तथा महिलाहरूलाई आत्मनिर्भर गराउने
पनि उद्घोष गरेका थिए । यस्तै
उनीहरूले बालबालिका, जेष्ठ नागरिक
अल्पसंख्यक, बोटे, कुमाल, दलित
समुदायको साथै विपन्न वर्गको
कल्याणमा विशेष कार्यक्रम ल्याउने,
बगानासकाली चक्रपथ एवं धार्मिक
सांस्कृतिक केन्द्रहरूलाई जोड्ने मार्ग
निर्माणका लागि गुरुयोजना बनाई लागु
गर्ने, कृषि क्षेत्रको व्यवसायिक विकास
र बजारीकरण गर्ने जस्ता आर्कषक
वाचा पनि गरेका थिए । ती वाचाकै

कारण चुनाव जितेर आएपनि ती वाचान
पुरा भएका छन् न त पुरा गर्ने
सुरसार नै देखिन्छ । अध्यक्ष चिदीले
भने अधिकांस प्रतिवद्धाहरूलाई नीति
तथा कार्यक्रममै समावेश गरी
कार्यान्वयनको चरणमा लगाएको र कही
प्रतिवद्धाहरू राष्ट्रिय समस्याका रूपमा
रहेकाले पूर्णरूपमा कार्यान्वयन गर्न
नसकिएको बताईन् । उनले पर्याप्त
बजेट नहुँद केही वाचाहरू सुखवात
गरेपति कार्यान्वयन गर्न नसकिएको
स्वीकार गरिन् । खानेपानी विद्युत्
महसुलभा भने अधिल्लो सरकारले दिई
आएको ५० प्रतिशत अनुदानलाई बढाएर
६० प्रतिशत पुऱ्याएको छ ।

सफल भएको थियो । सन्तोष थापा मगर नेतृत्वको अधिल्लो सरकारले जिल्लामै पहिलो पटक स्थानीय पाठ्यक्रम निर्माण गर्नेदेखि, विपन्न वर्गलाई स्वास्थ्य बिमा, व्यवसायी कृषिमा जोडी आत्मनिर्भर बनाउने सम्मका नमूना काम गरेर पालिकाको छुट्टै पहिचान बनेको थियो । तर, अहिले यम चिदी नेतृत्वको स्थानीय सरकारले भने ढेढ वर्षमा पनि उल्लेख गर्न लायक त्यस्ता केही पनि काम गर्न सकेको छैन । आफैले निर्वाचनका बेला गरेका वाचा समेत कार्यान्वयन गर्न सकेका छैनन् । जनताको घरदैलोमा पुगेका एमालेका उम्मेदवारहरूले १५ शैयाको अस्पतालमा विशेषज्ञ सेवा सञ्चालन गरिने भने पनि अहिलेसम्म अस्पताल भवन नै तयार हुन सकेको छैन । निर्वाचनका बेला अध्यक्ष चिदी नेतृत्वको सरकारले भूमि बैंक स्थापना गर्ने, जग्गा चकलाबन्दीमा जोड दिने, हरेक वडामा कृषि उपज संकलन केन्द्र स्थापना गर्ने प्रतिवद्धाता जनाएको थियो । यस्तै उनीहरूले दुध, मासु अण्डामा आत्मनिर्भर गराउने कृषि कार्यक्रम तयार गर्ने, हरेक वडामा कृषि बहुउद्देश्यीय सहकारीको स्थापना गरी कृषकहरूलाई आवश्यक पर्ने मल, वित्त र बजारीकरणमा जोड दिने समेत बताएका थिए । पशु बिमाको व्यवस्था गर्ने, बन्यजन्तुबाट कृषकहरूमा हुने क्षति न्युनिकरण तथा क्षतिपूर्तीको व्यवस्था गर्ने, पालिकाभित्रका मठमनिरहरूको संरक्षण अधिल्लो पटकको निर्वाचनमा समेत गरेको थियो तर पुरा गर्न सकेको थिएन । यस पटक पनि सोही चुनावी नारा दोहोच्याइएको हो । उनीहरूले विस्थापित गर्न बाँकी रहेका काठका पोलहरूलाई स्टील पोलहरूमार्फत विस्थापित गरी पालिकालाई उज्यालो पालिका बनाउने अधिल्लो पटक पनि वाचा गरेका थिए । अहिले पनि यी वाचा कायमै छन् । यद्यपी केही ठाउँमा विद्युत विस्तार भए पनि कतै अझै अद्यारो तै छ भने पुराना काठका पोल अझै विस्थापित गर्न सकेका छैनन् । अध्यक्ष मुक्तबहादुर सारुले भने प्रदेश, संघीय सरकारबाट आउने बजेट कटौती हुनु र होड्सी सिमेन्ट उद्योगबाट प्राप्त हुने वार्षिक ६ करोड आन्तरिक आमदानी समेत घटन पुगदा अधिकांस प्रतिवद्धाताहरू पुरा गर्न नसकिएको बताए । होड्सी सिमेन्टको उत्पादन कम हुई गएको भन्दै पालिकालाई वार्षिक रुपमा ६ करोड दिई आएकोमा अहिले घटाएर ३/४ करोड मात्र दिने गरेको अध्यक्ष सारुको भनाई छ । यहाँ आगामी ३ वर्षभित्र पालिकाकालाई बालमैत्री पालिका धोषणा गर्ने भने पनि कामको गति भने अत्यन्त सुस्त देखिन्छ । यहाँ ६० वर्षभन्दा माथिका एकल पुरुषलाई भत्ताको व्यवस्था गर्ने र वडाबासीलाई वडा कार्यालयबाटै एकिकृत तथा अधिकतम सेवा उपलब्ध गराउने प्रतिवद्धातालाई भने उनीहरूले कार्यान्वयन गरेका छन् ।

तथा जीर्णोद्धारमा जोड़ दिने, सामृदायिक वनहरूलाई आयआर्जनमूखी बनाउन पहल गर्ने, स्थानीय कानुन निर्माण गरी स्थानीय उत्पादित मदिरालाई ब्राइण्डल गरी बजारसम्म पुन्याउन पहल गर्ने जस्ता तिलस्मी सपना पनि चिदी नेतृत्वको सरकारले देखाएको थियो । तर अहिलेसम्म न पुरा भएका छन् न त पुरा हुने छाटकाँट नै देखिएको छ ।

भन्ने एउटा, गर्ने अर्कै

यस्तै निस्दी गाउँपालिकामा नेकपा एमालेबाट उम्मेदवारी दिएका अध्यक्षमा मुक्त बहादुर साह र उपाध्यक्षमा एमालेकै तीरन कुमारी श्रेष्ठले जनतासामु समानताका आधारमा बजेट विनियोजन गरी जनतामा विकासको प्रत्याभूति दिने, लक्षित वर्गमा कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने, उत्पादनमा आधारित अनुदानका कार्यक्रमहरूलाई थप व्यवस्थित र विस्तार गरिने भनि चुनाव जिते पनि सोही अनुसार काम गर्न सकेका छैनन् । जनप्रतिनिधिले चुनावका बेला भन्ने एउटा र गर्ने अर्कै गरेरपछि यहाँका नागरिक समेत असन्तष्ट बनेका छन् ।

कहिलेसम्म जनता भुक्याइरहने ?

चुनावी घोषणापत्र उम्मेदवार र दलहरूको सिद्धान्त, उद्देश्य र योजना समेटिएको लिखित वाचा हो । त्यसकै आधारमा नागरिकले मत दिन्छन् । नागरिकको भरोसामा जिते उम्मेदवार र सरकारमा पुग्ने दलले योजना, प्राथमिकता र कार्यक्रम तिनै घोषणापत्रबाट तय गर्नुपर्ने हो । यही कारण जवाफदेही र उत्तरदायी लोकतान्त्रिक प्रणालीमा घोषणापत्रलाई नैतिक मूल्यको कसीमा जाँचिन्छ । वाचा पूरा नगर्ने दल र उम्मेदवार नागरिकको नजरमा अविश्वसनीय ठहर्छन् । तर, नैपालमा चाहिं राजनीतिमा नैतिकता र जवाफदेहीता कमजोर भएकाले चुनावी घोषणापत्रको यस्तो हविगत हुन पुरेको हो । वाचा पूरा नगरे पनि दिण्डत हुनु नपर्ने भएकाले हावादारी घोषणापत्र सार्वजनिक गरिन्छन् । नागरिक समाज पाल्पाका पूर्व अध्यक्ष चित्रबलीराम सुवालले मतदाताले नै जवाफ मार्ने पढ्दित विकास गर्न सके हावादारी घोषणापत्र

एक गाउँ, एक उत्पादन, एक घर एक रोजगारमा जोड दिवै स्वरोजगार बनाउने खालका कार्यक्रम ल्याउने, खेर गएको पानीलाई व्यवस्थित गरी सिंचाई क्षेत्रमा उपयोग गर्ने, दलित तथा उत्तीर्णित समुदायका युवाहरूलाई रोजगार, स्वरोजगार र आत्मनिर्भरताको अवसर सिर्जना गर्ने, सार्वजनिक जग्गाको उचित व्यवस्थापन गरिने, स्थानीय कृषि, पशु, बेतबाँस तथा हस्तकलाजन्य उत्पादन, प्रशोधन र बजारीकरणमा विशेष जोड दिने जस्ता वाचा चुनावका बेला उनीहरूले गरे । तर, ती वाचा पुरा गर्ने सवालमा भने उनीहरूको ध्यान नै जान सकेको छैन । अधिल्लो पटक पनि यही नेतृत्व रहेको थिए । उससे थिएकांश बनाउने दल वा उम्मेदवार प्रतिस्पृश्वामा हार्ने बताए । मतदातासम्म विस्तारित अति दलीयकरणका कारण जबाफदेही नखोज्ने अभ्यास झाँगिएकाले दलहरूले जनता रिभाउन पूरा गर्नै नसकिने वाचा गर्ने गरेको उनको बुझाई छ । हामीकहाँ निर्वाचनलाई सत्तामा पुरने भन्याडका रूपमा मात्र प्रयोग गर्ने गरिएको राजनीतिक विश्लेषक तथा त्रिभुवन बहुमुखी क्याम्पस पाल्पाका उपप्राध्यापक महेन्द्र पन्थीले बताए । उनले भने ‘जसरी हुन्छ निर्वाचन जित्नुपर्छ भन्ने मनसायका कारण आवश्यकता र विश्लेषण नै नगरी घोषणपत्र बनाउँदा कार्यान्वयनमा जनातिशिष्ट जनसे गमेका तर्फ ।

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shittalpati.com किलक गर्नहोस ।

